

Een gesprek met Geja Tuitert-Huurnink....

Periode 1965 - heden

Na Gerry Boschloo wilde ik graag een gesprek hebben met een generatie jonger, liefst een buitenshuis werkende moeder met jonge kinderen. Mijn oog viel op Geja en ik trof het want het was direct goed.

Geja werd geboren op 19 juli 1963 aan de Van Wassenaerlaan als jongste van Gerrit en Jaantje, ons aller bekend als de koster. Geja ging niet naar de Peuterzaal omdat die nog niet bestond. Ze begon dus op 4-jarige leeftijd op de kleuterschool aan de Torenstraat, waar 2 kleutergroepen waren gehuisvest. De naam van de juf geeft problemen dus het fotoboek erbij. Op een schoolfoto (zwart-wit) tellen we 51 kleuters met als juffen: Jeanne Brummelman, Gerrie Blikman, Roelie Westendorp en juf ?

Daarna kwam ze bij juffrouw Ter Maat in de eerste klas, en bij Juffrouw Van Spronsen in de tweede. Ook juffrouw Veenhouwer was nog aan school, en meester Brouwer en Dijksman zien we op een foto samen met meester Van 't Sant. Toen ze een jaar of vijf was kreeg ze zwemles van Martin Jansen voor schooltijd. Hij was streng voor de kinderen (hij had er zelf nog geen) maar rechtvaardig en ze heeft bepaald geen trauma's aan het zwemmen overgehouden. Ze werd later zelfs lid van de zwem- en waterpoloclub "de Duikelaar" in Almen en Laren.

Na de lagere school was er nog geen brugklas, je ging gewoon naar een andere school. Voor Geja was dat de Wilhelmina MAVO in Zutphen. Na de MAVO wilde ze graag in de verpleging maar omdat ze daar te jong voor was deed ze de INTAS aan de Vakschool in Zutphen, 2 jaar. Voor degene die het niet kent: het was een soort huishoudelijke opleiding die dikwijls werd gevolgd als overbrugging van het een naar het ander. Eigenlijk vond Geja het niks en in 1982 wilde ze als zovelen zover mogelijk van huis af, zelfstandig zijn. Ze koos voor de opleiding Verpleging A in Vlaardingen. Na 2 jaar had ze ontdekt dat het thuis in Almen toch nog niet zo gek was, ze kreeg heimwee en kwam weer thuis wonen. Graag had ze hier de opleiding afgemaakt, maar om allerlei redenen ging dat niet en koos ze voor de opleiding Ziekenverzorging op het "PW". We kunnen het ons nu haast niet meer voorstellen, maar in die tijd was het moeilijk om een baan in de verzorging te krijgen en te houden. Begon je destijds aan de opleiding dan had je ook al je ontslag ondertekend aan het eind van de opleiding. Nu wordt haast de rode loper voor je uitgelegd als je in de verzorging gaat maar kort geleden was dat anders. De opleiding voor ziekenverzorgster was in die tijd aan "de Sprankel" in Zutphen, ondergetekende gaf er les aan en ook heb ik de tijd nog meegemaakt dat de opleiding boven in het "PW" was, waar zuster Bakker als een kloek hoedde over haar kuikens. Maar dat was voor Geja's tijd, zij had het na een poosje wel bekeken en wilde wat anders. Het werd een cursus administratief assistente bij het "L.O.I.", daarnaast volgde ze nog cursussen voor medisch secretaresse en doktersassistente. Ze solliciteerde bij de "Tusselerhof" in Lochem, kreeg de baan en werkt er nu al 12 jaar met veel plezier als receptioniste-telefoniste.

Verenigingsleven toen en nu. In de tijd dat ze op de lagere school zat was ze nog niet bij een vereniging, misschien een tijdje op gym, maar verder toch niet. Na schooltijd veel spelen met anderen. Na de lagere school werd ze lid van de jeugdclubs, toen nog meisjesclub "Na-Na", gevolgd door de Tussenclub en daarna de Brugclub. Ze is als veel Almenaren nadien een tijd leidster geweest van de jeugdclubs. Ze herinnert zich die tijd als een hele gezellige tijd met leuke clubkampen, maar ook waren er sprekers op een avond of discussieavonden. Ze herinnert zich nog dat een keer iemand van de "N.V.S.H." kwam praten, hoef je nu niet meer

mee aan te komen. Nu is ze secretaresse van de Jeugdraad. Ze vindt het heel leuk om te doen, vooral omdat je dan een stukje betrokkenheid houdt bij de Almense jeugd. Ze heeft in de tijd van de middelbare school gezongen bij de jeugdcantorij o.l.v. de heer Veldkamp. Ze hadden een vrij licht repertoire dat de jongeren wel aansprak. Verder volleybalde ze een tijdje. Momenteel doet ze behalve dat secretaressewerk niets aan sport en zo. Er komt met kleine kinderen en een baan niet van. Ze vindt dat doordat ze op haar werk contacten heeft, er weinig behoefte aan heeft om bij nog meer verenigingen te gaan. Herman, haar man voetbalt bij "S.V. Epse".

Uitgaansleven. Toen ze een jaar of 15, 16 was ging ze op zaterdagavond met een groep naar "Dika". In het begin natuurlijk nog niet ieder weekend maar al gauw had ze de smaak te pakken. Daar kwam op zondagavond "de Zon" bij een disco in Goor. Toen was het nog niet zulk nachtwerk als tegenwoordig, op zaterdagavond gingen ze rond halfnegen van huis, dronken nog ergens koffie en waren dan om een uur of tien bij Dika. Op zondagavond was het vroeger, dan waren ze tegen halfnegen in de disco en om half twee 's nachts weer thuis. Toen ze haar Herman leerde kennen werd dat uitgaan wel minder.

In 1985 gingen ze samen wonen, bij oma Tichelman boven. Waarom nou juist in Almen, wil ik weten en niet ergens anders? Dat had een aantal redenen, Geja kwam hier vandaan, haar vriend uit Epse maar wilde heel graag buitenaf wonen. De gelegenheid deed zich voor dat ze op deze manier min of meer op oma konden passen (een tijd aten ze samen warm) zodat zij toch zelfstandig kon blijven wonen. Daarna konden ze het huis kopen en verbouwen, en hebben nu een heel mooi plekje. Hoe keek Herman aanvankelijk tegen het dorp aan? Ik zal het maar samenvatten als kritisch, hij had het idee dat de mensen erg op zichzelf waren. Toch is het meegevallen want hij is positiever geworden en vindt het hier toch heel gezellig!

Hoe werd hun trouwdag gevierd. Ze trouwden op 27 mei 1988. Ofschoon ze al een paar jaar samenwoonden is Geja de nacht voor hun huwelijk naar huis gegaan en is vanuit huis getrouwd. Met een oude auto, een T-Fordje zijn ze die dag vervoerd. Eerst naar het gemeentehuis, daarna zijn de foto's gemaakt en vervolgens naar "de Aanleg" (waar de fam. Van de Vaart uitbater was). Daar hebben ze een diner gehad en zijn 's middags in de kerk getrouwd door ds. Jansen Schoonhoven. Ze hadden een receptie bij "de Aanleg" en 's avonds bruiloft.

Inmiddels hebben ze twee zoontjes van 3 en 1 jaar. Hoe was de prenatale zorg vraag ik, met in het achterhoofd het verhaal van onze honderdjarige tante Lina die de dokter voor het eerst zag toen de bevalling bezig was. Geja ging al vroeg in de zwangerschap naar de huisarts, dokter Fortuyn, voor controle. Maar omdat ze werd doorgestuurd naar de gynaecoloog werden er vaak echo's gemaakt. Zo vaak zelfs dat ze er wel eens aan twijfelde of de apparaten belangrijker waren dan de moeder zelf. Ze ging naar zwangerschapsgym en na de bevalling ook nog naar na-gym. Ze is bevallen in het ziekenhuis, enerzijds omdat ze dat zelf graag wou, anderzijds omdat het medisch gezien verstandiger was. Na de bevalling had ze uiteraard kraamhulp, gezellig van een schoonzusje. Officieel had ze "recht" op 64 uur zorg gespreid over een aantal dagen.

Hoe ging dat met haar werk, vraag ik me af. Ze had voor en na de bevalling in totaal 16 weken zwangerschapsverlof. Nu heeft ze nog ouderschapsverlof. Daar heb ik natuurlijk wel eens van gehoord maar weet niet wat het inhoudt want dat was er in onze tijd nog niet. Kort samengevat, legt Geja me uit is dat onbetaald verlof met behoud van het recht om hetzelfde aantal uren weer te krijgen als voor de bevalling. Minimaal moet ze de helft van het aantal contracturen werken. Voor haar betekent het dat ze nu 1 1/2 dag per week werkt.

Kinderopvang heeft Geja zelf geregeld d.m.v. een briefje bij Beuzel in de supermarkt. Om je kinderen aan te melden bij de crèche is wat problematisch als je onregelmatig werkt, bovendien vindt ze een gezinssituatie beter voor de kinderen. Voordat ze naar haar werk

gaat brengt ze de kleintjes naar een oppasmoeder in Laren. Ze hebben wel overwogen om hun werk anders in te delen, bv. Herman een dag minder werken. Maar vindt Geja, Herman is niet het type van een huisman dus gaven ze de voorkeur aan deze oplossing.

Wanneer ze op visite gaan past de buurvrouw op met de babyfoon of een nichtje komt oppassen. Op mijn vraag of haar situatie standaard is voor de ouders die hun kinderen ook op de peuterzaal hebben, zegt ze dat in Almen toch wel veel moeders bij hun kleintjes thuis zijn.

Vervolgens wil ik voor de volledigheid even het lijstje langs gaan dat ik ook bij de anderen heb doorgenomen:

Zijn de eetgewoonten anders dan bij haar ouders thuis? Ja, wel wat, vindt Geja. Haar ouders hadden een moestuin. Zij hebben die momenteel niet al is het wel de bedoeling dat die er weer komt. Rijst en pasta staan vaker op het menu al vindt ze het belangrijk dat de kinderen aardappels, vlees en groente eten.

Hoe worden de feestdagen gevierd: Sinterklaas werd en wordt in de familiekring gevierd, niet met grote cadeaus, het gaat om de gezelligheid. Dit jaar zijn ze van plan om alleen de kinderen te bedenken met pakjes. Gedichten en surprises zijn niet verplicht maar wel leuk.

Kerstmis: er is een kerstboom, momenteel is de tendens dat de fado's die vroeger met Sinterklaas gegeven nu met Kerst onder de boom liggen. Bij de familie Tuitert is dat niet het geval. De eerste Kerstdag wordt traditiegetrouw besteed aan familiebezoek, tweede Kerstdag komen broer en zussen met hun gezinnen bij haar ouders, ieder brengt dan wat lekkers mee en zo hebben ze een gezellige dag.

Oud en Nieuw: vroeger voor haar huwelijk waren de jongelui tot 12 uur thuis, daarna gingen ze met vrienden de verschillende adressen van vrienden langs om nieuwjaar te wensen. Meerdere jaren werd oud en nieuw bij de familie in de garage gevierd. Ieder nam drank of wat lekkers mee en dan wilde het nog wel eens ochtend worden voor ieder huiswaarts keerde. Ook stelde iemand anders zijn garage wel beschikbaar. Heel gezellig waren die feesten.

Pasen werd vroeger gevierd bij opa en oma, eieren eten. Geja kan zich niet herinneren dat zij als kind met een Palmpasienstok liep en eieren zocht.

Op vakantie gingen zij als kinderen met hun ouders en een oom en tante met gezin. Aanvankelijk bleven ze in Nederland, later gingen ze ook naar het buitenland. Nu gaan ze met hun kinderen ook op vakantie, 1 soms 2 weken naar het buitenland, een midweek ergens in Nederland tussendoor doen ze ook wel.

Autorijden leerde Geja toen ze achttien werd. Ze kocht haar eerste autootje toen ze in Vlaardingen ging werken want met openbaar vervoer was de reis nauwelijks in 1 dag te maken, maar liefst 3 uur deed ze erover met de trein.

Zoal ik bij de voorgangers heb gevraagd naar wat materiële zaken, doe ik dat ook bij Geja. Hebben ze een computer? Ja die is er, hij wordt gebruikt als tekstverwerker, maar vaak doet ze dat soort klussen ook wel even op haar werk. Internetten doen ze niet al neemt het op dit moment een grote vlucht.

Televisie hebben ze uiteraard, maar een ouderwetse schotel (geen kabelaan sluiting) zodat ze van veel programma's verstoken blijven.

Riolering is er nog niet zoals op meer plaatsen in het buitengebied.

Wat vindt Geja van ons winkelbestand. Ja, heel lastig natuurlijk dat we hier niet terecht kunnen voor de dagelijkse boodschappen. Vooral een bakker mist ze. Het is nu plannen met de auto wanneer ze boodschappen kan gaan doen. Ook een gemis door het gebrek aan winkels zijn de korte kontakten die we voorheen wel hadden. Ook zij hoopt dat de plannen van Pladdet zullen slagen.

De toekomst. Een moeilijke vraag, maar ik wou graag weten hoe zij denkt dat Almen er over 18 jaar uit zal zien wanneer haar kinderen volwassen zijn.

Ze verwacht dat er dan geen winkels meer zijn in het dorp, die zullen wel geconcentreerd worden op andere locaties. Waarschijnlijk doen we dan onze boodschappen ook via Internet, maar hoe we die zaken dan thuis krijgen is nog een vraagteken. De verenigingen zullen wel blijven bestaan omdat er toch behoefte is aan sociale kontakten en ontspanning. Ook de Oranjevereniging zal nog feesten organiseren al is het dan misschien in een andere opzet. Ze verwacht dat er tegen die tijd meer kinderdagopvang zal zijn. De Julianaschool zal nog in Almen zijn, uitgebreid met naschoolse opvang. Achter de Hoofdige Boer zal een nieuwe wijk zijn bijgebouwd. Voor de kerk ziet het er somber uit: er zullen weinig kerkdiensten worden gehouden, eenmaal per maand samen met Harfsen. Er zal geen burenzorg meer zijn omdat ieder werkt en zodoende worden oude mensen verzorgd in verzorgingshuizen, die er niet zullen zijn.

Met dit laatste sluiten we het gesprek af. Geja bedank ik voor haar eerlijke mening, ze heeft stof tot nadenken gegeven. Over 20 jaar hoop ik dat u deze Almenak nog eens ter hand neemt en dan kunt glimlachen om de ietwat sombere voorstelling.

Wilrike.